הכתובה בין הכתובים אמר ליה הרי אמרו

הקורא במגילה הכתובה בין הכתובים לא

יצא א"ר חייא בר אבא א"ר יוחגן הקורא

במגילה הכתובה בין הכתובים לא יצא

ומחו לה אמוחא °"בצבור שנו ואמר רבי

חייא בר אבא א"ר יוחנן שיור התפר הלכה

למשה מסיני ומחו לה אמוחא ולא אמרו

יאלא כדי שלא יקרע ואמר רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן אלמלי נשתייר במערה

שעמר בה משה ואליהו כמלא נקב מחש

סרקית לא היו יכולין לעמור מפני האורה

חייא בר אבא א"ר יוחגן מאי דכתיב

בהר *מלמד שהראהו הקב"ה למשה דקדוקי

תורה ודקדוקי סופרים ומה שהסופרים עתידיו

לחדש ומאי ניהו מקרא מגילה: בותני *יהכל

כשרין לקרות את המגילה חוץ מחרש שומה

וקמן ר' יהודה מכשיר בקמן: גבו' מאן

תנא חרש דיעבד נמי לא אמר רב מתנה

ר' יוםי היא דתנן *הקורא את שמע ולא

השמיע לאונו יצא רבי יוסי אומר לא יצא

וממאי דרבי יוסי היא ודיעבד גמי לא דלמא

רבי יהודה היא ולכתחלה הוא דלא הא

דיעבד שפיר דמי לא סלקא דעתך דקתני

חרש דומיא דשומה וקמן מה שומה וקמן

דיעבד נמי לא אף חרש דיעבד נמי לא

ודלמא הא כדאיתא והא כדאיתא מדקתני

סיפא רבי יהודה מכשיר בקמן מכלל דרישא

לאו ר' יהודה היא (a) ודלמא כולה ר'

יהודה היא מי דמי רישא לפסולה וסיפא

לכשירה ודלמא כולה ר' יהודה היא ותרי

גווני קשן קתני לה והסורי מיחסרא והכי

קתני הכל כשרין לקרות את המגילה חוץ

כחרש שומה וקמן בד"א בקמן שלא הגיע

לחינוך אבל בקמן שהגיע לחינוך אפילו

לכתחלה שר' יהודה מכשיר בקמן במאי

אוקימתא כר' יהודה ודיעבר אלא הא דתני

(ר') יהודה בריה דרבי שמעון בן פוי חרש

המדבר ואינו שומע תורם לכתחלה מני

אי רבי יהודה דיעבד אין לכתחלה לא אי

רבי יוסי דיעבד נמי לא ואלא מאי ר' יהודה

ואפי' לכתחלה אלא הא *דתניא "לא יברך

אדם ברכת המזון בלבו ואם בירך יצא מני

לא רבי יהודה ולא רבי יוםי אי ר' יהודה אפי'

לכתחלה אי ר' יוםי אפי' דיעבד נמי לא

מדירך המפר הלכה למשה משיני • נראה דאף במגילה ובשאר - **ומשו לם אמושא •** לאחר שאמר שמועה זו הכה על קדקדה כלוקד ספרים בעינן שיור התפר כיון דטעמא הוי כדי שלה יקרע: סחר מקלחה ואמר לא אמרו אלא בלבור: שיור הספר · כשתופלין לק מחרש - סהם חרש "הוי אינו שומע ואינו מדבר אבל 'חרש - ירישות של ספר תורה להברן יחד משיירין בתפר למעלה ולמטא, ל דהכא מדבר הוא מדקרי המגילה ופקח הוא לכל דבריו ומסו לה אמוסא . לאחר שאמרה הכה של מוחה כלומר חזר וסתר תורה אור ואמר לאו הלכה למשה מסיני הוא

אלה חכמים אמרו: כדי שלא יקרע -שאם איט משייר מהדק בחזקה כשהוא מהדקו לספר תורה והוא נקרע אבל עכשיו כשהוא מהדקו בכח ומתחיל להרחיב ורולה להיקרע מונע מלהדקו יותר: מערה שעמד כה משה - כשעבר הקב"ה לפניו שנאמר ושמתיך בנקרת הלור (שמות נג) וחליהו אף הוח עמד באותה מערה ועבר הקב"ה לפניו שנאמר ויבא שם אל המערה וגו' ויאמר לא ועמדת בהר וגו' והגה ה' שובר וגו' (מלכים א ים): מהט סידקים - שלט שנאמר °כי לא יראני האדם וחי ואמר ר' שמח שהיא דקה ותופרין בה סדקי בגדים יוש מחם אחרת גסה שנקרחת מחם °ויש

יועליהם ככל הדברים אשר דבר ה' עמכםיניסטל שקאין: אלמלי נשסייר נס נקנ · כפי מחם כשעבר עליהן הקב"ה כמו [עי' נופי : שנאמר ושכותי כפי עליך עד עברי ופי פירב ב (שמת לג): דקדוקי פורה - ריבויין הפירב אמין וגמין מישוטין אכין ורקין: נרכות כי דקדוקי סופרים · שדקדקו האחרונים מלשון משנת הרחשונים: לא ילא -דישבד הח: וממסי - דחון מחרש דקאמר מתני' אפי' בדיעבד קאמר נ"י כב. ור' יוסי היא דפסל בדיעבד : ולכמסלם הוא דלא - ובהא איכא למימר דאפי' ר' יהודה מודה דהא לא שמעינן ליה דפליג אלא בדיעבד : מדסיפא רבי יהודה - דקתני ור' יהודה מכשיר בקטן: לא דמי רישא לפסולה וסיפה להכשירה לה גרסיכן (ה) גם בה ליה דלישנה יתירה הוא אלה הכי גרסינן ודלמא רבי יהודה היא ותרי וֹט׳ לכב־-נווני קמן וחסורי מיחסרא ט' הכל מח"מ ורי נווני קמן ומכות ליסובת כשירין ליס: (ג' הה כשירין לקרות את המגילה חוץ ליס: (ג' הה מחרש שוטה וקטן: סם כדתיםם ד"ה גר מחרש שוטה וקטן: כא כדאיםא וכם כדפיםם · חרש לכתחילה ושומה בכוה מבי הפילו בדיעבד: כד"ם בקמן שלם סגים לחיטך - לחיטך מטת כגון בן תשע ובן עשר כדאמרים ביומא

בפרק בתרא (דף פב.) : במאי

אוקימתם כר' יהודה - וחשמעת לן

דכי אמר רבי יהודה בלא השמיע

לאט ילא בדיעבד קאמר ולא

לכתחילה: אלא הא דתניא כו' פורם .

ואט"פ שהוא לריך לברך ואין אזכיו

שומעות הברכה שהוא מוליא מפיו:

שלא מאי - בעית למימר דרבי יהודה

לכתחילה כי היכי דתיקום הא דר"י

בריה דר"ם בן פזי אליביה והאי דקא

מיפלגי בדיעבד להודיעך כחו דר'

יוסי : אלא הא דתניא כו' מני :

דאמר בלא השמיע לאזט יצא אפיט ברטת ד.

למולם

-/27

חון מדבר זה שלריך שישמיע לאזנו: ורבי יהודה מכשיר - קשה בחיזה קטן מיירי אי בלא הגיע ס"ם פלכם יד כמב לחינוך מחי מעמח דרבי יהודה עשין כם מושיע יד ס"י מלכי והודה משין כם מושיע יד ס" מכשיר והח המרינן בסוף פ' בתרח מעיף א [ומושיע דמכשיר והח המרינן בסוף פ' בתרח א"ח סיי הרוא סעיף ו]: דראש השנה (דף כע.) כל שאינו לד נ מיי פ"א מסלכום מחויב בדבר אין מוליא אחרים ידי עשין ד עושיע איה סיי חובתן ואי הגיע לחיטך תאי מעמא דרבנן דפסלי והלא כל האחרים נמי לה ד מיי פיא מכלכום אין חייבין אלא מדרבכן וא"כ קשיא אמאי לא אמריכן דאתי דרבכן ומפיק דרבגן דהכי נמי אמריגן פ' מי שמתו (נרטת דף כ: ושם) דבן מברך לאביו אע"פ שהוא קטן ויולא בברכתו ומוקי לה התם כגון שאכל האב כזית ב' ורתות חצי שנראית או כבילה להוי שישורא דרבכן ואתי קטן שחיובו דרבנן ומפיק האב שלא אכל אלא שישורא דרבכן ואמאי לא בין חברובים לא יצא חמרינן כן במגילה וכן בפ' לולב הגזול אמרן לא יצא אלא (סוכה דף לחב וסם) דחמר חין קטן מוליא [בקריאת הלל] ועונין אחריו פי שניח כמי אצבע מה (ג) שהן אומרים מאי שנח ישנה ביי שינה כמי אצבע מה (ג) שהן אומרים מאי שנה יחד בהחלה ואחר כך מברכת המחון וי"ל דלעולם מיירי יחשור בגידין הל"ב כקטן שהגיע לחיטך ואפ"ה פסלו היא ואקימנא כדי שלא בקטן שהגיע לחיטך דמגילה ליכא חיובא יקרע וא"ר יוחנו רבנן משום דמגילה ליכא חיובא

אפילו בגדולים אלא מדרבק וקכון

דסומא עדיף מקטן שהרי נתחייב כבר מדאורייתא משאיכ בקטן*): ודלמא ר' יהודה היא · "משום דפסיק התם כרבי יהודה דחיק לאוקומי מתכי' כוותיה: אלא הא דהגיא לא יברך אדם ברכת המזון בלבו . קשית היכי מדמינן ברכת המזון לקריאת שמע בשלמא מגילה איכא ודילמא הא כראיתיה למימר דסבר כמהן דהמר דלריך אק"פ ששנאה כאחר כל בקריחת שמע השמעת חוזן וסבר אחד יש לו דרך [אחר] לתקינו רבכן מגילה כעין דאורייתא אבל ברכת המזון דהוי דאורייתא

קשה היכי אתו אינהו דהוו תרי דרבנן

[הרומות פ"א מ"ב]

לב א מיי׳ ס"ב מהלי מגילה כלכה ח סמג עשין ד מובים ח״ח סיי הרצה סעיף ח:

לג ב מיי׳ פים מהלי מגילה כלכה ב סמג מרפס סעיף ב:

רבינו הננאל נ' ולתות וחצי זרת א מנילה בפני עצם ה כשרה ' אמר ר' יוחנן הקירא במנילה הכתובה בצבור ש"ם קורין אותה ביחיד כרב,ושיור התפר אלטלא נשתייר במערה שעמד בה משה ואליהי אין מחויב אלא מדרבנן אפילו בשאר סידקית לא יכלו לעטוד מלות ובגדול ליכא אלא חד דרבכן מפני האירה דכתיב כי שמינו ובדיר בקלר מלות הול חייב לא יראני דאדם וחי . במגילה קהרי בקלר מלות הול חייב יםאי דכתיב ועליהם דאוריוי פולח אתי תרי דרבנן ומפיק ככל הדברים דייקינן סן עליהם פל פד חד דרבנן אבל ההיא דבהמ"ז מיירי שהראתי חקב"ה למשה שהקטן אכל כדי שביעה דהוי חיובא בסיני דקדוקי תודה דאורייתא וליכא אלא חד דרבנן ומפיק ודקדוקי סיפרים ומה דחורייתה וניכה נוניו יוז זו בין ומבץ שעתיריו לחדש ומאי האב שלא אכל אלא שיעורא דרבנן ניהו מקרא מגילה: ירושלמי וזכרם לא ומ"מ קשיא דקאמרינן דרב ששת ב יפרסורים ייבוש שקבש ורב יוסף אמרי אגדתא בלילי פסחים מה יפרסים מסכת' : ומליאין האחרים משום דסברי מלה מתגר הבל כשרים לקרוא את הפנילה חוץ בזמן הזה לרבכן ולפי מה שפירש' מחרש שומה וקמן רבי דהת סומת פסור מלומר החגדה תנא חרש אפילו דישבד לא ואיקמה רב שתנה ומפקי האחרים דחייבים מיהא דרבנן לר' יוםי דתנן חקורא וליכא בהו אלא חד דרבכן "וייל את שמע ולא השמיע לאזנו יצא ר' יוסי אומר לא יצא פירוש כיון שלא שמע הרי הוא כהרש לפיכך [לא יצא] ואטרי׳ מתניתין ד" היא ולכתחלה היא דלא הא דיעבד שפיר רמי ודחינן מדקתני חרש כהדי שוטה דשמעינו מיכו הרש דופיא דשופה כה שופה דיעבד פסול אף חרש נסי כן יואם דינן

יהודה מכשר בקסק הפנון ההיי זמות הייתה בקסק המוון דהיי זמות הייתה ממני יהודה מכשר בקסק ליה דגמריכן ברכת המזון מקריאת שמע : רישא דפסיל בקסן לא ולא כתיב ביה שמע מכלן לתקן ביה דלריך שישמיע לאזנו ויש לומר דקים ליה דגמריכן ברכת המזון מקריאת שמע : ") [וע"ע פוס' לקמן כד. ד"ה אכל ודים פי ופוס' עימובין ט. דים דלמה]

דף כד פיל מוס' ד"ה לאל: בא"ד וייל דסומל פדיף יפיין לקמן דף כד פ"ל פוס' ד"ה מי שלה רבי תום' ד"ה ודלמל ר"י היל משום דפסיק - פעין זם שכת דף לו פ"ל פוס' ד"ה לפולם:

בכורא בלכור שנו עי לפיל דף דע"א פו' ד"ס סום שובדא: רשריו ד"ס מסט סדקית וכו' ויש מחש אחרת - במחבי' דשבת דף קבב ע"ב: תוס' ד"ס ור"י מכשיר וכו' ולא אתי תרי דרבק - עיין לקמן